

Traditional Tutor: ŽIVOT S PŘÍSNÝM SIREM

Traditional Tutor je přezdívka jednoho z uživatelů na serveru Tumblr. Údajně je to jakýsi „Sir“, který se věnuje udílení výprasků, snad kdesi na jihu Anglie. Svého času vkládal velmi zajímavé příspěvky na téma trestání chlapců v domácím nebo školním prostředí, je přítelem školního prostředí a školních uniform. Rád vyzýval „ty, kdož jsou ‚chlapci‘“, aby mu poslali svou fotku ve školní uniformě držíc v ruce nápis: „For Traditional Tutor“.

Zkoušel jsem ho kontaktovat, ale neodpověděl, ani už nevkládá nové příspěvky, není tedy jasné, za je stále ještě „mezi námi“. Jeho profil na zmíněné sociální síti byl zrušen. Nevím ani jistě, zda je skutečně autorem textu níže, jen vím, že snad vždy sdílené příspěvky odkazují na jeho profil coby zdroj. Jedno ale jistě je, ten text se mezi „znalci“ na Tumblr, a možná nejen tam, rychle šíří a nejspíš je i inspiruje. Přeložil jsem ho tedy, aby mohl případně inspirovat i někoho z vás. Přidal jsem pár obrázků, které TT sdílel také, případně ty, které se k jeho textu hodí. A pro fajnšmekry ještě, úplně dole, přidávám anglický originál.

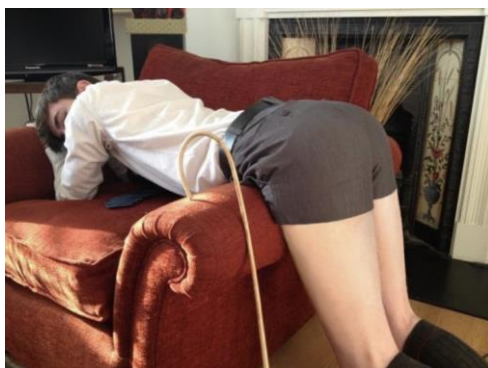
-sb-

„Život s přísným Sirem“ je jedním z nejjednodušších a zároveň z nejobtížnějších způsobů života. Osobnost Sira může mít různé podoby: může to být „medvěd“, „kožeňák“, dominantnější partner ve vztahu, nebo možná typ tradičně smýšlejícího otce nebo učitele. Ať už jsou to jakékoliv typy, ti, kdo žijí pod jejich autoritou vědí, že vždy vyžadují poslušnost a podřízení se a neposlušnost nebo neúspěch je vždy rychle a tvrdě potrestán.

Bez ohledu na to, v jakém věku je muž, který žije s přísným Sirem, ředitelem školy nebo staromódním tatínkem, je vždy brán jako chlapec, mladík, kterého má přísný tatík napravit. Je povinen dodržovat přísná pravidla a musí se vzdát i možnosti rozhodovat o tom, co jí, jak se obléká a jak se prezentuje na veřejnosti. Pro takového chlapce pravděpodobně budou platit pravidla, která by se zdála dětinská i sedmiletému.

Je pravděpodobné, že přísný Sir bude trvat na tom, aby jeho chlapec měl na sobě krátké kalhoty, vždy, když zrovna nespí v posteli, a tyto šortky budou takového stříhu, jaký by si žádný teenager dobrovolně nevybral. Chlapec musí nosit kraťasy střižené vysoko nad kolena, pravděpodobně takové, jaké jsou k vidění v tradičních školách: šedé, bavlněné, bez zadních kapes a s elastickými pasy. Takové kalhoty dávají spolehlivě každému na vědomí, že tento je chlapec nosí to, co musí, ne to, co by se rozhodl nosit.

Přísný Sir také pravděpodobně bude mít jiné způsoby, jak zajistit, aby jeho chlapec vypadal co nejmladší. Depilační krémy na nohy a jiné partie jsou snadno dostupné, případně se dá při dostatečné šikovnosti na vyholování použít břitva. Patříčným vyholením je chlapec symbolicky zbaven dospělosti. Částečně si může vybrat oblečení, když jde ven, např. které z dovolených krátkých kalhot si oblékne, ale nesmí si obléct jakékoliv dlouhé kalhoty, bez ohledu na počasí nebo okolnosti. Chlapec musí mít neustále pocit, že každý, kdo ho vidí, všimne si jeho hladkých nohou a bude mu jasné že je skutečně „chlapcem“.

*„Ne, chlapče, nechystám se Tě bít. Je na čase, aby ses ukázal lidem v Tvém krásném novém oblečení!
Jdeme nakupovat!“*

Depilace nohou a genitálií ale není jediným prostředkem a sama o sobě nestačí k tomu, aby chlapci připomněla jeho dětský status, je to také například návštěva holiče, kde přísný Sir nechává chlapce stříhat na krátko, jako za starých časů. Celý chlapcův vzhled podléhá přísné kontrole Sira.

Doma si chlapec brzy zvykne na mnoho drobných těžkostí, které zdůrazňují jeho chlapecké postavení pod autoritou tradičně smýšlejícího Sira. Jeho pokoj je zařízen stroze: jednoduchá, kovová postel, v rohu školní stůl s tvrdou židlí, a u zdi komoda na oblečení.

Šatní skříň chlapec nepotřebuje, nemá totiž dlouhé kalhoty ani žádné oblečení, které by mělo viset na ramínku. Má jen jednu bundu, více než pravděpodobně školní sako, jež může zavěsit na háček na dveřích. Má-li i jiné oblečení nežli chlapecké, je toto uloženo a přísně stráženo v Sirově pokoji.

Samotné lůžko může mít plastovou nebo gumovou desku pod matrací, případně igelit pod prostěradlem. Šustivý, nebo i praskavý zvuk plastu má chlapci, v době jeho spánku, připomenout, že i když spí, je považován se za dítě a podléhá dětským zvyklostem.

Ložnice poskytuje celou řadu možností, jak může přísný Sir dát najevo autoritu nad svým chlapcem. Dospělí chodí spát, když se cítí unavení a mají splněny všechny své denní povinnosti. Chlapec je poslán do postele v dobu, kterou mu jeho Sir určí, bez ohledu na to, zda chce být ještě vzhůru nebo ne. Může mít štěstí a Sir ho nechá vzhůru déle a půjde spát v takovou dobu, která bude odpovídat jeho skutečnému věku. Ale je mnohem více pravděpodobné, že Sir bude trvat na tom, aby se chlapec převlékl do pyžama a ulehl do postele mnohem dříve, možná ještě za světla, v čase, který je běžný pro dítě. Dokonce i případné návštěvy jejich bytu, domu, vědí, že chlapec podléhá přísné disciplíně. Jsou zvyklí a považují za přirozené, že je oblečený ve školní uniformě s krátkými šedými šortkami a správně,

předpisově, srovnanými podkolenkami, na nichž nesmí být žádný fald. Nediví se, že chlapec oslovuje svého Sira „Pane!“ nebo ho možná oslovuje „Tati!“. Se zájmem sledují, jak je chlapec poslán, aby připravil čaj nebo jiné pití pro právě přítomnou společnost. Hosté mohou být dokonce vyzváni k tomu, aby sami upozorňovali na chlapcovy chyby, jež přísný Sir trestá šlehnutím přes jeho nahá stehna, což je jeho okamžitou reakcí na chlapcovu chybu. Přesto se chlapec bude možná trochu trapně, když ho Sir před jeho hosty pošle brzo spát.

Oblečení pro mladistvé, předčasné spaní, koupání pod dohledem, a dokonce i pravidelné lekce poslušnosti mohou být součástí každodenního života chlapce žijícího s přísným Sirem. Ale nic nezdůrazňuje realitu jeho chlapčeského postavení více než metody, jakými je chlapec potrestán za nesplnění vysokých nároků svého Sira. Pro dnešního dospívajícího chlapce může být vzácné zažít tělesné tresty doma, taktéž rákoska už dávno není symbolem bolesti a strachu ve školní třídě. Ale v domě přísného Sira se vždy používají staré způsoby potrestání. Chlapec, který žije s přísným Sirem, ví, že je velmi málo pravděpodobné, že by uběhl den, kdy by jeho zadek nepocítil bolest nástroje k udržování disciplíny, ať už je to kartáč na vlasy, klasický kožený řemen, nebo jedna z mnohých Sirových školních rákosek. Chlapec je zvyklý, že za každé jeho pochybení následuje tělesný trest a ví, že je marné prosit o milost. Ať už jeho krátké kalhoty zůstanou při výprasku oblečeny, nebo musí dát Sirovi napospas svůj holý zadek, zda je bit přes hýždě, na zadní vnitřní nebo vnitřní stranu stehen, nebo těsně pod zadek, kde je to nejvíce citelné, zda je rákoska tenká, juniorská, nebo naopak nějaká větší, silná, chlapec ví, že jakmile bude rozhodnuto o trestu, bude možné a nutné udělat jen jedinou věc – přijmout trest, který mu Sir vyměřil.

Jediný chlapcův únik před Sirovým bolestivým trápením je jeho dětský spánek, chvíle, kdy se může přivinout ke svému plyšovému medvídkovi ve své malé posteli, a ví, že je alespoň na několik hodin v bezpečí před bolestivým potrestáním od svého Sira. Tedy alespoň v případě, že není svým Sirem přistižen při nezbedných činnostech, kterým se chlapci v posteli po večerce tak rádi věnují, a není mu opět připomenuto, jak se má správný chlapec chovat.

Life with Sir

Living with a strict Sir is one of the easiest ways of living and one of the most difficult. Sirs may be of different types: the Bear, the Leatherman, the more dominant partner in a relationship, or perhaps the more traditionally minded father-figure or schoolmaster. Whatever the type though, those who live under their authority will know that obedience and submission to Sir's will is expected at all times and disobedience or failure will be swiftly and firmly punished.

Regardless of what age he is, the fellow who finds himself living with a strict Sir of the schoolmaster or old-fashioned Daddy type will soon come to understand himself as a boy; a youth to be guided and corrected by Daddy, obliged to follow a strict set of rules, and denied even the opportunities to make choices about what he eats, how he dresses, and how he is presented in public. Such a boy will probably be subject to rules that would seem childish even to a seven year-old.

It is probable that a strict Sir will insist on his boys wearing short trousers at all times other than for bed, and those shorts will be of a kind that no self-respecting teenager would choose. Instead, the boy will wear shorts that are cut well above the knee, and possibly of the kind worn in the more traditional schools: grey, cotton-lined, lacking rear pockets, and having elasticated waists. Shorts like these convey quickly and reliably to any onlooker that here is a boy who is wearing what he has been told to wear rather than what he would choose to wear.

A strict Sir is also likely to have other ways of ensuring that his boy looks as juvenile as possible. Creams that remove hair from the legs and body are easily available or a razor may be skillfully applied. However it is done the one thing that is certain is that a boy will be denuded of any of the hair that is associated with bodily maturity. Even if he is allowed to wear more casual shorts in public, and we can assume that he will not be allowed long trousers of any kind whatever the weather or circumstances, the boy will have the constant suspicion that anyone who sees him will notice his hairless legs and know him for the boy that he is. If the removal of the hair on his legs and around his boyish privates is not sufficient in itself to remind him of his child-like status, the boy will also suffer the regular indignity of visits to the barbers for an old-fashioned 'short back and sides'. Nothing about his appearance is beyond Sir's control.

No, boy, you're wrong, I AM allowed to punish you like this. Now get up, you need to get used to people seeing you dressed like this, we're going shopping.

At home the boy will soon become used to many little indignities that underline his status as a boy under the authority of a traditionally-minded Sir. The bed in his room is a small single bed, the other furnishing is simple. Perhaps an old school desk with a chair occupies one corner, and a chest of drawers is set against a wall. The absence of a wardrobe is hardly a surprise given the fact that the boy does not have long trousers that need to be hung properly and his one jacket, more than likely a school blazer, can hang on a hook on the door. If he has adult clothing that will be kept locked away in Sir's room. The bed itself may have a plastic or rubber under-sheet. It is not there because the boy actually wets his bed still but because Sir likes the way in which the crinkling noise of the sheet is a reminder to the boy that even asleep he is regarded as a child and subject to the things of childhood.

The bedroom provides a whole range of scenarios that emphasise the authority of Sir over his boy. Adults go to bed when they feel tired and have concluded the affairs of the day. A boy is sent to bed at a set time regardless of what other activities he may have in mind. If he is lucky his bedtime might be late enough to be almost normal for his actual age but it is more likely that Sir will insist that the boy is in pyjamas and tucked up in bed ready for lights out at a time that is appropriate for a child. Visitors to the house will know that the boy is subject to strict discipline, after all, they seem him dressed in school uniform with short grey shorts and correctly aligned kneesocks. They hear him address Sir as 'Sir' or possibly as 'Daddy', and they watch as he is sent to make tea or get drinks for the assembled company. The guests may even be treated to the sight of Sir smacking the back of the boy's legs as an immediate response to some perceived fault. All the same, the boy will feel keenly the embarrassment of the announcement that it is 'time for bed'.

Juvenile clothing, early bedtimes, supervised bathing, and even lessons based on the requirements of the Common Entrance Examination, could be part of the daily life of a boy living with a strict Sir, but nothing emphasises the reality of his boyish status as the methods by which he is punished for failure to meet Sir's high expectations. It may be rare for a teenage boy nowadays to experience corporal punishment at home, and the cane is no longer an instrument of pain and fear in the classroom, but in the home of a strict Sir punishment is always applied in the old ways. The boy who lives with a strict Sir knows that it is unlikely that a day will pass when his backside does not feel the pain of the application of an instrument of discipline, be that the hairbrush, ancient and well-used leather strap, or one of Sir's many school canes. Such a boy is used to bending over for his punishment and knows that it is futile to plea for mercy. Whether his shorts stay up or come down, whether the strap is applied to backside or inner thigh, whether the cane is a junior one or a heavier senior cane, the boy knows that once punishment has been decided upon it will be followed through and the only thing for the boy to do is to submit and accept the discipline that Sir has decided is appropriate for his boy.

Following a particularly painful thrashing, the boy who lives with a strict Sir will appreciate his childish bedtime, for curled up with a teddy bear in his little bed, the boy knows that he is safe from punishment for at least a few hours. Safe so long as Sir does not find his boy engaged in naughty nocturnal activities, and with a throbbing backside as a reminder, the boy is once again glad to obey and behave.

www.spankboy.cz